

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 8-14 februarie 2009

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0744/921.703

11 februarie 2009, zi de pocăință și rugăciune

11 februarie 2009, zi de reculegere

11 februarie 2009, zi de post aspru

Începutul Triodului

Etimologic, cuvântul **triod** provine din grecescul *triodion* τριώδιον, format din cuvintele „tria” (τρια), trei, și „odi” (ὠδή), odă, adică cântare în trei ode/strofe.

Triodul este una dintre cele trei mari perioade ale anului liturgic. Numită și perioada prepascală, Triodul precede perioada Penticostarului (opt săptămâni de la Paști) și urmează perioadei celei mai lungi, Octoihul. Timpul Triodului ține de la Duminca Vameșului și Fariseului (astăzi) și până în Sâmbăta Mare (înainte de Paști), în total 10 săptămâni care ne pregătesc și ne provoacă la o sinceră cercetare de sine și la un serios demers al întregii noastre ființe pentru întâlnirea și viețuirea cu și în Cristos cel răstignit și înviat.

Cele trei săptămâni de dinainte de Postul Mare - care încep cu a patra duminică de dinainte de Postul Mare - reprezintă săptămânile pregătitoare. Fiecare din aceste săptămâni are o temă proprie, care se reflectă în lecturile din Sfânta Scriptură prescrise în aceste zile la slujbe sau la Sfânta Liturghie:

1. Duminca Vameșului și Fariseului (Lc 18,9-14) - prima duminică a Triodului),
2. Duminca Fiului Risipitor (Lc 15,11-32), și
3. Duminca Înfricoșătoarei Judecăți (numită și Duminica lăsăturii sec de carne (Mt 25,31-46).
4. Duminca Izgonirii lui Adam din Rai, numită și Duminica iertării sau Duminica lăsăturii sec de brânză (Mt 6,14-21).

În această perioadă premergătoare, Biserica ne pregătește pentru postire, dar ne și introduce încet-încet în atmosfera Postului Mare. Săptămâna care urmează Duminicii Vameșului și Fariseului este una de dezlegare la toate (nici miercură și vinerea nu se postește în această săptămână). Săptămâna care urmează Duminicii Fiului Risipitor este una normală - adică se postește miercură și vinerea. După Duminica Înfricoșatei Judecăți, nu se mai mănâncă carne, ci doar ouă, pește și produse lactate.

Cu Duminica Izgonirii lui Adam din Rai se încheie această perioadă pregătitoare, a doua zi, luni, începând Postul Mare. Vecernia din seara acestei Duminici cuprinde un ritual al iertării, iertare pe care creștinii și-o cer unii de la alții și și-o dau unii altora la intrarea în Postul Mare. Această vecernie este prima slujbă a Postului Mare.

ECONOMISIND VIAȚA

Ne obișnuim să trăim în apartamente și să nu avem altă viziune decât ce ne oferă ferestrele din jur, iar pentru că nu avem viziune curând ne obișnuim să nu mai privim afară.

Pentru că nu privim afară, curând ne obișnuim să nici nu mai tragem draperiile, iar pentru că nu mai tragem draperiile, curând ne obișnuim să aprindem tot mai devreme lumina, și, pe măsura ce ne obișnuim astfel, uităm soarele, uităm aerul, uităm spațiile deschise.

Ne obișnuim să ne trezim tresărind pentru că e târziu... Ne bem cafeaua pe fugă pentru că suntem presați de timp...

Ne obișnuim să citim ziarul în autobuz ca să nu pierdem timpul... Să mâncăm un sandwich pentru că nu avem timp să luăm masa... Să plecăm de la muncă după ce deja s-a înnoptat... Să dormim în autobuz pentru că suntem frânți de oboseală... Să cinăm în grabă și să dormim buștean fără a fi trăit nimic din ziua care a trecut...

Ne obișnuim să credem că oamenii apropiați nouă vor fi mereu lângă noi, ne gândim că sunt bine fără să ne preocupăm să aflăm dacă așa este, lăsăm o zi întreagă să treacă iar la urmă spunem la telefon “astăzi nu pot să vin... ne vedem altă dată... Poate săptămâna viitoare...”

Surădem celorlalți fără să ni se surâdă înapoi. Suntem ignorați când vrem cel mai mult să fim văzuți.

Dacă munca e grea ne consolăm cu sfârșitul de săptămână. Iar dacă la sfârșit de săptămână nu sunt prea multe de făcut și rămânem fără bani, o să ne culcăm devreme pentru că întotdeauna avem restanțe de somn de recuperat.

Ne obișnuim să economisim viața... Care chiar și așa tot se cheltuiește, și cu toată obișnuința noastră de economisire, noi **PIERDEM VIAȚA!**

Se spune: “Moartea este atât de sigură de victoria ei încât ne oferă avantaj o viață întreagă”.

Timpul nu se poate opri în loc și nici depozita undeva; existența noastră curge cu mare viteză, dar în timpul cât trăim avem ocazia să ne schimbăm obiceiurile astfel încât să beneficiem de o mai bună calitate a vieții, să apreciem și să ne bucurăm de fiecare respirație, de fiecare bătaie a inimii.

Să nu ne transformăm viața într-o rutină inutilă care ne face doar nefericiți.

Dumnezeu ne-a pus la dispoziție toate elementele pentru a fi fericiți, satisfăcuți și recunoscători pentru acest mare dar (care este viața) pe care ni l-a dat cu atâta iubire. Viața nu trebuie economisită... Ci trăită din plin!

Dumnezeu să vă binecuvânteze!